

Nr 11-12/2018

Informator parafialny

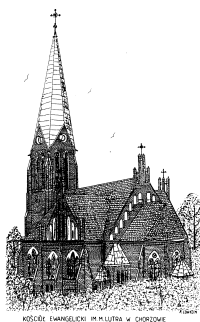
Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Chorzowie

I widziałem miasto święte, nowe Jeruzalem, zstępujące z
nieba od Boga, przygotowane jak przyozdobiona oblu-
bienica dla męża swego

Obj. 21:2

A ujrzawszy gwiazdę niezmiernie się uradowali

Ew. Mateusza 2:10



INFORMATOR PARAFIALNY
Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Chorzowie

www.chorzow.luteranie.pl

Adres: Parafia Ewangelicko-Augsburska w Chorzowie,
ul. Dąbrowskiego 22, 41-500 Chorzów

E-mail: parafia.chorzow@gmail.com

tel.: (032) 241 13 97

Konto parafialne: 50 1020 2368 0000 2702 0164 6959

Kancelaria w Chorzowie czynna: pon.- pt. w godz. 9.00-13.00

Duchowny:

Proboszcz: ks. Bogusław Cichy

tel. (032) 241 13 97, kom.0 500 70 4662

Adresy kościołów:

Kościół ks. Marcina Lutra Chorzów, ul. Powstańców 13

Kościół im. Elżbiety, Chorzów, ul. Katowicka 92

Zespół redakcyjny Informatora:

Redakcja: ks. B. Cichy, A. Gnida

Opracowanie graficzne: A. Gnida



Bogusław Cichy

Proboszcz Parafii

Słowo od Duszpasterza

**I widziałem miasto święte,
nowe Jeruzalem, zstępujące z
nieba od Boga. Obj 21,2a
Ujrzawszy gwiazdę, niezmier-
nie się uradowali. Mt 2,10**

Dwa ostatnie miesiące roku - listopad i grudzień. Co widzimy? Spadające, zeschnięte liście, z którymi co roku walczymy, aby uporządkować nasze podwórka, ogródki działkowe, parki i skwery. Widzimy cmentarze, na których bardzo licznie się spotykamy, aby stanąć nad grobami naszych zmarłych. Widzimy słońce, które coraz wcześniej kryje się za horyzontem i dotkliwie odczuwamy coraz wcześniej zalegającą ciemność.

Grudzień o wiele bardziej cieszy nasze oczy. Mnogość barw, szczególnie w dniach przygotowań do świąt Bożego Narodzenia, zapalone świece, migotanie

świątecznych ozdób, kolorowy asortyment przedświątecznych zakupów. Czy jednak dajemy rady przebić wzrok przez to wszystko i zobaczyć *zstępujące z nieba od Boga miasto święte, nowe Jeruzalem*? Listopad i grudzień to czas w liturgicznym kalendarzu Kościoła, kiedy powinniśmy patrzeć na sprawy wykraczające poza naszą doczesność, nie gubić sprzed swoich oczu czasów ostatecznych, naszego przemijania i Bożego sądu.

Co widzą nasze oczy? Jaką mamy perspektywę naszego życia i patrzenia na nasze życie? Jako ludzie, którzy swoją nadzieję i przyszłość złożyli w Boże ręce, nie możemy widzieć niczego innego jak tylko *miasto święte, nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga*. To jest właściwa perspektywa. Listopad i grudzień spinają się w niecierpliwym oczekiwaniu na po-

wtórne przyjście Chrystusa. Żyjemy w czasie adwentu, jesteśmy ludźmi adwentu. Czekamy na przyjście do nas Zbawiciela, aby już nic nie zacięniało nam patrzenia na *miasto święte, nowe Jeruzalem*.

A póki co, skoro żyjemy jeszcze na tym świecie, cieszymy się jak mędrcy z gwiazdy. Ona na pewno zaprowadzi nas do Zbawiciela, do miasta świętego, nowego Jeruzalem.

Dziękuję za porządkowanie parafialnego cmentarza, pomoc w organizacji parafialnych imprez i udział w nich, życzliwość, wyrozumiałość i każdą modlitwę. Życzę przede wszystkim miłości bo bez niej każdy nasz dzień pozbawiony jest znaczenia. Niech ona wypełnia myśli, pomaga dokonywać wyborów, zbliża do drugiego człowieka..



Filip nie potrafi wysiedzieć spokojnie nawet kilku minut na lekcji religii - bez przerwy przebiera rękami i nogami. Zdenerwowany katecheta pyta: „Co z ciebie kiedyś wyrośnie? Kim chcesz być w przyszłości?” Filip na to, że chce zostać kierowcą rajdowym. „Dzięki Bogu!” - odpowiada katecheta. „Przynajmniej wtedy będziesz przypięty pasami!”



CHRZEŚCJAŃSKA TELEWIZJA INTERNETOWA

- docieramy z przesłaniem biblijnym do grup znajomych w sieci internetowej
- co tydzień prezentujemy kilkunastominutowy film, który może zmienić Twoje życie
- od Ciebie zależy czy polubisz, zasubskrybujesz i udostępnisz

Alicja Brzeżek

Nasza parafianka

Światło, które było, jest i będzie

Kolory jesieni oplatają każdy kolejny dzień. Dziękujemy Bogu za piękno lata. „Wieńczysz rok dobrocią swoją, a drogi Twoje ociekają tłustością, stepowe pastwiska obficie są zroszone, a pagórki przepasują się weselem. Łąki przyodziewają się w stada duże, a doliny okrywają się zbożem, wykrzykują radośnie i śpiewają” (Psalm 65:12-14). Jednak coraz smutniejsze pola, łąki. W krzakach czai się jesienna mgła. Uciekł świergot ptaków. Jesień rozłożyła dywany liści w parkach. To prawda – już jesień! Światła w naszych domach nabierają znaczenia. Każdego dnia zapalamy różne oświetlenia. Tworzymy nastrój ciepła i przytulności. Krótsze dnie, szybciej zapada zmrok, ulice wcześniej rozświetlają się. Trudno byłoby i smutno żyć bez światła!.

Czas biegnie naprzód – nieubłagalnie, naraz uświadamiamy sobie, że niedługo czas adwentu. Czas, w którym dominować będzie światło. Będziemy zapalać kolejne świece wieńca adwentowego. Adwent to czas wyczekiwania na jedyne, prawdziwe światło – na Mesjasza, Jezusa naszego Pana i Króla.

W tym czasie powtarzamy **MA-RANATHA** czyli Pan nadchodzi, Pan idzie. Uczestniczymy w spotkaniach adwentowych, czytamy, rozważamy Słowo Boże, śpiewamy pieśni „Prostujmy drogi nasze – adwentu nadszedł czas”. W tym czasie przygotowujemy się do świąt Bożego Narodzenia. Ulice miast, świątynie, domy, mieszkania rozblęsną tysiącem kolorowych świateł, światełek. Lampy, lampki, świece, stroiki, choinki.

Wszystkie te światła przypominają nam o jedynym górującym świetle, o Jezusie, którego tak uroczyście witamy. On – Jezus to właśnie światło, które BYŁO, JEST I BĘDZIE. Jezus mówi nam (Jan 8:12) „Ja jestem światłością świata, kto idzie za mną nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światłość żywota”.



W czasie adwentu, w czasie świąt Bożego Narodzenia w zgromadzeniach, w domach, przy ciepłym rodzinnym stole Jemu – Jezusowi oddajmy należną chwałę, cześć, uwielbienie. To

On – Jezus swoim narodzeniem umiłował nas miłością absolutną, nadprzyrodzoną (Iz 54:10). „Choćby się góry poruszyły i pagórki zachwiały, jednak moja łaska nie opuści Cię, a przymierze mojego pokoju się nie zachwieje” mówi Pan, który się nad tobą lituje. To jedyne świąteczne światło niech oświec

naszą drogę i daje siłę życia!. Jednak nie zatrzymujmy tego światła dla siebie. I Tes 5:5: „Wy wszyscy bowiem synami światłości jesteście i synami dnia. Nie należymy do nocy, ani do ciemności”. Światło nadchodzącego czasu niechaj towarzyszy nam. Sam Pan

światła niech nam błogosławi i będzie wśród nas.

Z najlepszymi życzeniami

Alicja Brzeżek



Ks. Tymoteusz Bujok

Wigilia *Narodziny Radości*

**Radujcie się w Panu zawsze,
powtarzam, radujcie się!**

Flp 4,4

Biblia zawiera wiele zdań w trybie rozkazującym. Oznacza to, że do pewnych rzeczy zostaliśmy zobowiązani przez Słowo Boże. Pytanie, czy zdajemy sobie sprawę z tego, że Bóg nakazuje nam też cieszyć się? W Liście do Filipian Paweł aż 3 razy nakazał adresatom: „Radujcie się!”. Brzmi to dość dziwnie, ponieważ trudno komuś rozkazać, aby odczuwał radość. Jak więc rozumieć ten nakaz? Spójrzmy najpierw, co Nowy Testament mówi o radości. Radość wchodzi na arenę NT, kiedy rodzi się Jezus. Anioł powiedział do pasterzy znajdujących się na polach niedaleko Betlejem: "Nie bójcie się, bo oto zwiastuję

wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkiego ludu, gdyż dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan" (Łk 2,10-11). Narodziny Jezusa to narodziny Bożej radości w naszym świecie. Dalej radość była także celem zwiastowania i całej misji Jezusa. W Ewangelii Jana (17,12) Jezus powiedział: „Ale teraz do ciebie idę i mówię to na świecie, aby mieli w sobie moją radość w pełni”. Również Duch Święty, który został posłany przez Jezusa ma wywoływać w nas radość. Radość jest bowiem składową Jego owocu. Wreszcie, i to bardzo ekstremalna sytuacja, Jakub w swoim liście napisał: „Poczytujcie to sobie za najwyższą radość, bracia moi, gdy rozmaite próby przechodzicie”. Patrząc na te wersety można

powiedzieć, że historia zbawienia człowieka w Bożym planie jest historią radości. Dlatego Paweł, mimo że napisał list do Filipian będąc w więzieniu, tak bardzo akcentował radość.

Czym w takim razie jest ta radość? W języku greckim radość to *chara*. Natomiast łaska po grecku to *charis*. Już na poziomie brzmienia tych słów widać ich bardzo bliski związek. Leksykony podają, że w biblijnym ujęciu radość (*chara*) jest doświadczeniem, rozpoznaniem Bożej łaski (*charis*) w życiu człowieka. Wynika z tego, że kiedy Paweł pisze „radujcie się” mówi tym samym: „doświadczajcie, szukajcie i rozpoznawajcie Bożą łaskę w waszym życiu!”. Jak w praktyce zastosować się do tego rozkazu? Proponuję 3 wskazówki, które zadziałały w moim życiu.

Po pierwsze można po prostu poprosić. Radość jest składową owoc Duchu Świętego, a Duch jest darem. Bóg chce nas obdarowywać i czeka na nasze prośby w tym zakresie. Zachęcam więc do prostej modlitwy: „Panie Boże, daj mi Twojego Ducha, niech On wnosi radość w moje życie, niech otwiera mi oczy, abym widział Twoją łaskę i się z niej cieszył.”

Po drugie musimy pozbyć się złodziei radości. Największym zło-

dziejem radości w moim życiu jest narzekanie. Narzekanie to nic innego, jak ciągłe komunikowanie, że rzeczywistość nie spełnia moich oczekiwań. Zastanów się więc, jak to jest z Twoimi oczekiwaniami. W jakich sferach Twojego życia potrzebujesz mieć się lepiej i posiadać więcej, a w jakich tak naprawdę wystarczy Ci to, co masz? Innymi słowy: co jeszcze musi się wydarzyć, żebyś dostrzegł Bożą łaskę w swoim życiu? Może się okazać, że nie potrzebujesz już niczego więcej. Wtedy narzekanie, że coś nie jest takie, jak byś chciał, stanie się zbędne i pozbędziesz się złodzieja radości w Twoim życiu.

Po trzecie świętuj wielkie i małe wydarzenia. Oczywiście nie chodzi tu o zachętę do pozbawionej umiaru zabawy lub o sztuczne przyjęcia, ale o koncentrowanie się na wydarzeniach, które pokazują, jak łaskawy jest dla Ciebie Bóg. Pomyśl o urodzinach, rocznicach ślubu, Bożym Narodzeniu, Wielkanocy i innych świętach, które obchodzisz i zadaj sobie pytanie: „czy w tym wszystkim mogę wskazać coś, co zrobił dla mnie osobiście Bóg?” Jeśli tak, to świętuj z bliskimi Ci ludźmi i ciesz się Bożą łaską.



Ks. Sebastian Olencki

Proboszcz administrator

Parafii w Wołczynie

Boże Narodzenie *Boże bogactwo*

Albowiem znacie łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że będąc bogatym, stał się dla was ubogim, abyście ubóstwem jego ubogaceni zostali.

2 Kor 8,9

Dlaczego przyszedł w ubóstwie? Dlaczego przyszedł w ciszy? Ewangelie czy też listy wzmiankują wiele razy o zjawisku ubóstwa. Ubóstwo jest zjawiskiem życia społecznego i jest ono dla nas faktem zrozumiałym. Często jednak Dobra Nowina, Nowy Testament, przekazuje nam, że ubóstwo nie jest tylko zjawiskiem fizycznym, ale także i duchowym. Niesie ono wraz z sobą konkretne przesłanie religijne dotyczące życia człowieka. Bieda jawi się

jako znak niedoskonałości tego świata i wyzwanie dla człowieka, by w miarę swych sił próbować jej zaradzić.

Znacie łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że będąc bogatym, stał się dla was ubogim, abyście ubóstwem jego ubogaceni zostali.

Dlaczego więc przyszedł w ubóstwie, mimo swego bogactwa? Po to, byś stał się ubogacony duchowo. Ponieważ narodzony Jezus Chrystus w Betlejem jest „obrazem Boga” – jest on prawdziwym człowiekiem tak, jak Adam, który był obrazem Boga. Pan Jezus jest więc tym, który na ziemi objawia Boga, gdyż w nim każdy człowiek może zostać ubogacony, gdyż w nim każdy czło-

wiek może spotkać Boga. Stąd też jego narodzenie, jego życie wciąż wywierają swoje skutki, na każdym innym wierzącym chrześcijaninie oraz na wspólnocie. Dlatego też apostoł Paweł w swoim 2 liście do Koryntian jest w stanie twierdzić, że żyje w Chrystusie, że wrósł w jego życie.

Dlatego też Pan Jezus przychodzi w ciszy, w skromności, z daleka od wielkomiejskiego bogactwa, po to, by człowiek zaczął żyć prawdziwie z Bogiem. By bogactwo, mienie zewnętrzne nie było wyznacznikiem relacji między Bogiem a człowiekiem. By status człowieka nie wpływał na przestrzeń człowieka i Boga. Ci, którzy głoszą, że bogactwo i pieniądze są wyznacznikiem zbawienia, na starcie są błędnie i są w swoich grzechach.

Jezus przychodzący na świat nie posiadał niczego, tak jak niczego nie posiada człowiek, który się rodzi. Niczego nie posiada również, jak odchodzi. Jezus był dla wielu nikim, podżegaczem, narodzonym w Betlejem, a jednak żył pełnią życia. Bóg przez narodziny Jezusa wniósł wiele w myśl ludzką, a przede wszystkim to, że

człowiek zostaje zbawiony nie przez uczynki, nie przez nagromadzone bogactwo, ale przez prawdziwego człowieka, który wniósł piedestał etyki i moralności, odnoszący się do drugiego bliźniego.

Wybaczcie, że w święta, ale z dużą krytyki, na zakończenie chcę zacytować niemieckiego, katolickiego profesora biblistyki, Joachima Gnille – *„Osiągnęliśmy dzisiaj pewne stadium, w którym Jezus stał się sprawą taniej mody. Nie informacja, lecz sensacja kieruje tutaj piórem. niesprawdzone domysły, podejrzania i sprawozdawcze manipulacje miesza się ze sobą, czyniąc z nich sблиwą papkę, i oferuje się reklamarskim krzykiem jak najnowszy trend. Pójawił się u nas, pewien importowany z USA bestseller, w którym Jezus przedstawiony jest jako postać tajemnicza i raczej podejrzana. Dziennikarze zrobili z tego kryminał na temat Jezusa. Dyskusja sprawia wrażenie, jakby dotyczyła istnienia jakiegoś półgłówka. Być może tendencje te podyktowane są antychrześcijańskimi afektami”*.



Ks. Wojciech Froehlich

Proboszcz Parafii

w Słupsku

Stary Rok Przejsie

Jezus zawołał donośnym głosem: Kto wierzy we mnie, nie we mnie wierzy, ale w tego, który mnie posłał. Kto mnie widzi, widzi tego, który mnie posłał. Ja jako światłość przyszedłem na świat, aby nie pozostał w ciemność nikt, kto wierzy we mnie.

J 12,44-46

Jezus, jak świadczą o Nim Ewangelie, nie należał do osób porywczych. Wyjątkiem była sytuacja, kiedy był świadkiem świątynnego handlu. Wtedy to z Jego ust padły pełne dezaprobaty i potępienia słowa: *„Dom Ojca mego ma być domem modlitwy, a wy uczyniliście z niego jałkinię zbójców”*. W innych sytuacjach, w których możemy obserwować komunikowanie się Jezusa z innymi, doświadczamy

my tonu bardzo przyjaznego, choć niepozbawionego stanowczości w kwestiach dotyczących wiary i moralności. Podobny stanowczy ton wyczuwalny jest w cytowanych przez Jana słowach podsumowujących działalność Jezusa. Prawdopodobnie słów tych słuchali ludzie o różnych poglądach i różnym „rozumieniu” Jezusa. Jedni ze słuchaczy uważali Go za Mesjasza i Zbawiciela zapowiadanego przez proroków, inni zachowywali do Niego dystans.

Podobnie jest dzisiaj. Są ludzie oddani Chrystusowi, głęboko wierzący w Jego boskie pochodzenie, ale są też tacy, którzy uznają Go co prawda za postać historyczną, ale odmawiają Mu boskiej natury uznając, że był wprawdzie do-

brym człowiekiem, głoszącym trafiającą do wielu naukę moralną, ale nic poza tym. Jezus w rzeczy samej był dobrym człowiekiem, ale to nie było zasadniczym celem Jego przyścia na świat.

W Święta Bożego Narodzenia po raz kolejny przypominamy sobie to, dlaczego Bóg przyjął ciało człowieka, w jakim celu stał się dzieckiem urodzonym w skrajnym ubóstwie. Te wydarzenia od samego początku wzbudzały kontrowersje, ale każdy, kto przyjmuje z wiarą sens Bożego Narodzenia – odkrywa w tym miejscu i fakcie głębię Bożej mądrości, która kieruje się dobrem człowieka, nie ograniczając jednocześnie jego wolnej woli.

We fragmencie janowej Ewangelii Jezus woła donośnym głosem i w tonie jego głosu da się wysłyszeć pewność tego, co mówi: *„Kto wierzy we mnie, nie we mnie wierzy, ale w tego, który mnie posłał.”* Jezus podkreśla swoje boskie pochodzenie wskazując na to, że nie jest On jakimś samozwańczym mesjaszem, ale reprezentantem Tego, który Go do tego zadania przeznaczył. W tonie tej wypowiedzi da się też wyczuć pewne znie-

cierpliwienie, które wynika z konieczności podjęcia przez człowieka decyzji o jego przyszłości.

Rzeczy, o których Jezus mówił, nie należą do spraw powszednich, które można załatwić kiedykolwiek. On mówił o sprawach dotyczących wieczności. Mogłoby się wydawać, że wieczność jest odległa na tyle, że można z tymi sprawami poczekać... ale gdyby tak było, Bóg zapewne nie spieszyłby się ze swoim objawieniem w Betlejem.

Jeśli usłyszałeś Słowo o Bogu, o Jego zbawieniu w Jezusie Chrystusie i do tej pory nic z tym nie zrobiłeś, to jest jeszcze dla ciebie czas, aby przyjąć to, co Jezus z taką pewnością, ale też ze zniecierpliwieniem w głosie mówi: *„Ja jako światłość przyszedłem na świat, aby nie pozostał w ciemności nikt, kto wierzy we mnie”*.

Przejdźcie ze Starego do Nowego Roku skłania nas do refleksji nad tym, co było i spoglądania z nadzieją w przyszłość na to, co będzie. Daj się wyrwać z ciemności i raduj się światłością Chrystusa i życiem wiecznym, które On ci daje. Amen.

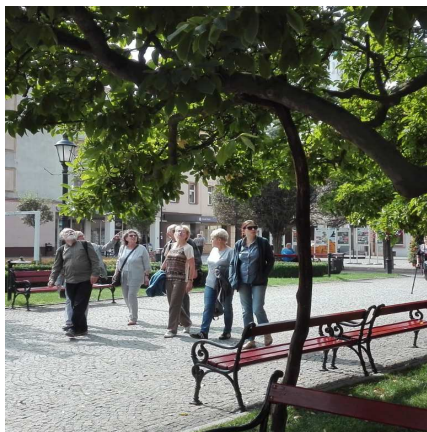
O tym co za nami....

W sobotę 8 września odbyła się parafialna wycieczka na Opolszczyznę. Odwiedziliśmy ewangelicki drewniany kościół w Maciejowie, potem pojechaliśmy zobaczyć kościoły w Byczynie, Kluczborku, Lasowicach Wielkich. Dzień zakończyliśmy zwiedzaniem zamku w Mosznej.

W niedzielę 8 września br. mogliśmy cieszyć się uroczystym nabożeństwem dziękczynnym z okazji 120. rocznicy poświęcenia kościoła im. ks. Marcina Lutra. Wzięli w nim udział zwierzchnik Diecezji Katowickiej bp Marian Nie-

mieć oraz zwierzchnik Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego w naszym kraju bp Jerzy Samiec, który wygłosił kazanie. Prezydent Miasta Chorzów Andrzej Kotala gratulacje i życzenia z okazji jubileuszu, a w liście gratulacyjnym przeczytać można m.in.: "Jubileusz jest szczególnym czasem wdzięczności Panu Bogu i ludziom za dar wspólnoty. Jest również okazją do refleksji nad czasem przeszłym, wspomnienia wydarzeń towarzyszących świątyni i ludziom na przestrzeni lat. Nie sposób ubrać w słowa historię tych minionych dekad,





które złotymi zgłoskami zapisały się w dziejach Waszego Kościoła i naszego miasta. Życzę zatem, aby praca duszpasterska w tym kościele, na wzór lat minionych, przynosiła nadal powody do radości i zadowolenia. Aby Wasza wspólnota, budowana przez Słowo Boże była nieustannie miejscem głoszenia Ewangelii, miejscem budowania i pogłębiania więzi między Bogiem a człowiekiem. Pomnażała liczbę Parafian, przyczyniając się do stałego w nich umacniania wiary i wzrostu świadomości religijnej".

Kościół poświęcony został 13 listopada 1898 roku – w dzień urodzin Wittenberskiego Reformatora, dlatego nazwany został jego imieniem. Kościół ten jest drugim obiektem sa-

kralnym dawnej Królewskiej Huty. Pierwszym jest poświęcony w 1844 roku kościół im. Elżbiety – królowej pruskiej. Jednak gwałtowny rozwój przemysłu pociągnął za sobą gwałtowny wzrost liczby parafian, a kościół im. Elżbiety okazał się za mały. Wyższy Urząd Górniczy nie wyraził zgody na jego rozbudowę, podjęto więc decyzję o zakupie działki w centrum miasta pod budowę nowego kościoła. Możliwości finansowe parafii były o wiele większe niż przy budowie kościoła im. Elżbiety, powstał więc największy budynek sakralny na Górnym Śląsku (do czasu wybudowania rzymskokatolickiej katedry Chrystusa Króla w Katowicach). Jest do dzisiaj pięknym przykładem neogotyckiego luterkańskiego budownictwa sakralnego. W kościelnych ławach usiąść może 1300 osób. Niedziela 16 września była dniem szczególnym dla osób konfirmowanych w naszym kościele w latach 1964-1968 z powodu jubileuszu Złotej Konfirmacji. Kazanie wygłosił ks. Henryk Mach - pochodzący z Chorzowa proboszcz parafii ewangelickiej w Białej.

W ostatnią niedzielę miesiąca spotkaliśmy się w Skansenie na rodzinnych podchodach parafialnych. Każda z drużyn musiała wykonać ukryte w pudełkach zadania, zebrać pieczętki i dojść do punktu zbornego. Piękna, słoneczna pogoda sprawiła, że we wspólnej zabawie uczestniczyło 50 osób. A wszystko zakończyło się rodzinnym pieczeniem kiełbasek.

Październik stał tak jak co roku pod znakiem porządkowania cmentarza przed dniem Pamiętki Umarłych. Spotkaliśmy się w soboty 13 i 27 października, aby sprzątać, grabić liście, zbierać śmieci.

Nie brakował też innych wydarzeń. W sobotę 20 października

30 naszych parafianek uczestniczyło w Diecezjalnym Śniadaniu dla Pań w Świętochłowicach. Dzień wcześniej w Wiśle rozpoczął się weekendowy Diecezjalny Zjazd Młodzieży, w którym uczestniczyły dwie osoby z naszej parafii.

W niedzielę 21 października gościliśmy parafian z Lesznej Górnej, którzy uczestniczyli w nabożeństwie. W czasie nabożeństwa śpiewał chór żeński, a po nabożeństwie zaprosiliśmy naszych gości na poczęstunek do sali parafialnej.

W ostatnią niedzielę miesiąca w kościele im. ks. M. Lutra odbył się koncert z cyklu Organy Plus kończący tegoroczną edycję.



ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

Konto parafialne: 50 1020 2368 0000 2702 0164 6959

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wy ciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot. (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augu**bur**g**kiego w Rzeczpo**l**itej Pol**sk**iej - ZASADY OGÓLNE**

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.
2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

**Parafia Ewangelicka w Chorzowie
zaprasza na**

IV Diecezjalne spotkanie dla par

11 stycznia 2019

Chorzów, Hotel Focus

18:00

Prowadzenie: Nela i Zbigniew Kłapa



KONCERT KOŁĘD

13 stycznia 2018

kościół im. ks. M. Lutra

w Chorzowie

godz. 16:00

Luteranie w radiu i telewizji

Wyciąg dla naszego regionu

Program ekumeniczny nadawany jest w każdy wtorek około godz. o 6:35. Później program ten winien być jeszcze powtórzony w innym paśmie. Każdy Kościół ma możliwość emisji co najmniej jednego nabożeństwa w roku w TVP 2. Kościół luterski bezpośrednio transmituje swoje nabożeństwa w Wielki Piątek oraz w Święto Reformacji o 17.00

Programy ekumeniczne nadawane są według następującego schematu: pierwszy wtorek miesiąca - Kościół Prawosławny, drugi wtorek miesiąca - Kościół Ewangelicko-Augsburski (oraz dwa razy w roku program ogólnоекumeniczny), pozostałe wtorki miesiąca - inne Kościoły Polskiej Rady Ekumenicznej.

TVP 3 Katowice

Co: cykliczny program - Sola Scriptura

Kiedy: przedostatnia środa miesiąca

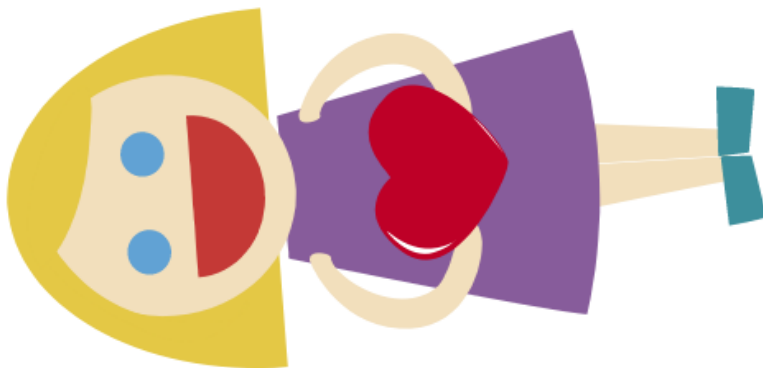
Radio Katowice www.radio.katowice.pl

Częstotliwość: UKF 102,2 MHz (Katowice); 103,00 MHz (Bielsko Biała); 98,40 MHz (Częstochowa); 97,00 MHz (Racibórz); zasięg: województwo śląskie, tereny graniczne sąsiednich województw, graniczne rejony Czech (Zaolzie) i Słowacji.

Co: Głos Życia – luterska audycja na antenie Radia Katowice – rozważanie, z życia Kościoła, przegląd prasy, kalendarium, muzyka.

Kiedy: każda niedziela i święto 7.05.

Od początku trwania akcji prezenty
z Polski trafiły do ponad **75 000** dzieci.
Dziękujemy!



prezent pod choinkę,

- ♥ dołącz do ogólnopolskiej akcji charytatywnej
- ♥ **zatrzaszcz się** o innych i zrób prezent dla dzieci z Ukrainy, Białorusi, Rumunii oraz dla dzieci uchodźców
- ♥ **pomóż** nam spakować miłość

Wiecej szczeni jest
w dawaniu niż w braniu.

Dzieje Apostolskie 20,35

www.prezent.cme.org.pl

W najbliższym czasie zapraszamy na

1.11 (WT) 10.00 kościół Elżbiety	Nabożeństwo w dzień Pamiątki Umarłych
11.11 (ND) po nabożeństwie	Herbatka parafialna
11.11 (ND) 16.00 Starochorzowski Dom Kultury	Chórowy koncert pieśni patriotycznej
12.11 (PON) 18.00 kancelaria	Spotkanie biblijne
23.11 (PT) 18.00 <i>ewangelicka parafia w Golasowicach</i>	<i>Zabawa taneczna dla młodzieży</i>
25.11 (ND) 16.00 kościół Lutra	Koncert pieśni patriotycznej z okazji 100-lecia odzyskania niepodległości
26.11 (PON) 18.00 kancelaria	Spotkanie biblijne
2.12 (ND) 10.00 kościół im. ks. M. Lutra	Adwentowy Kiermasz Parafialny
9.12 (ND) po nabożeństwie	Adwentowe spotkanie Seniorów

13.12 (CZW) 12.00 sala parafialna	Adwentowe spotkanie Koła Pań
15.12 (SOB) 16.00 sala parafialna	Świąteczne spotkanie chóru Cantate
16.12 (ND) 16.00 sala parafialna	Rodzinne spotkanie świąteczne – Gwiazdka dla dzieci
19.12 (ND) 18.00 sala parafialna	Gwiazdkowe spotkanie młodzieży – klasy 7,8 SP oraz starsze
27.12 (SOB) 18.30 sala parafialna	Świąteczne spotkanie Rady Parafialnej i pracowników parafialnych

2018

ROK ŚWIADECTWA KOŚCIOŁA

Plan nabożeństw

Listopad

1.11.2018 – Pamiątka Umarłych

Kościół im. Elżbiety godz. 10.00

4.11.2018 - 23. niedziela po Trójcy Św. - Niedziela Reformacyjna

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



11.11.2018 – 3. niedziela przed końcem roku kościelnego

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



18.11.2018 – przedostatnia niedziela roku kościelnego

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



25.11.2018 – ostatnia niedziela roku kościelnego – Niedziela Wieczności

2.12.2018 – 1. niedziela Adwentu

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



Po nabożeństwie zapraszamy na VIII Adwentowy Kiermasz Parafialny

5.12.2018 – 1. tygodniowe nabożeństwo adwentowe

Sala parafialna, ul. Dąbrowskiego 22 – godz. 17.00

9.12.2018 – 2. niedziela Adwentu

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



12.12.2018 – 2. tygodniowe nabożeństwo adwentowe

Sala parafialna, ul. Dąbrowskiego 22 – godz. 17.00

16.12.2018 – 3. niedziela Adwentu

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



Grudzień

19.12.2018 – 3. tygodniowe nabożeństwo adwentowe

Sala parafialna, ul. Dąbrowskiego 22 – godz. 17.00

23.12.2018 – 4. niedziela Adwentu

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



24.12.2018 – Wigilia Narodzenia Pańskiego

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 16.00

25.12.2018 – 1. Święto Narodzenia Pańskiego

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



26.12.2018 – 2. Święto Narodzenia Pańskiego

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



30.12.2018 – 1. niedziela po Narodzeniu Pańskim

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



31.12.2018 – Zakończenie Roku - Sylwester

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 17.00



1.01.2019 – Nowy Rok

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 16.00

IV Ekumeniczne Chorzowskie Kolędowanie



**6.01.2019 – 2. niedziela po Narodzeniu Pańskim - Święto Epi-
fanii**

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



13.01.2019 – 1 niedziela po Epifanii

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00



STAŁE SPOTKANIA W PARAFII

dzień	godz.	spotkanie
Poniedziałek (dwa razy w miesiącu wg ogłoszeń)	18.00	Godzina biblijna
Czwartki	12:00	Spotkanie Koła Pań
Środa	18:00	Próba chóru Cantate
Piątek	19.30	Spotkanie dla młodzieży
Niedziela	10:00	Nabożeństwo i szkółki niedzielne dla dzieci
wg. ogłoszeń	16:00	Niedzielne spotkanie parafialne
wg harmonogramu		lekcje religii i nauka confirmacyjna
raz w miesiącu, wg ogłoszeń		Herbatka parafialna

www.chorzow.luteranie.pl